

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Zubert

w sprawie obwinionego **R. R.** – sędziego Sądu Rejonowego w K.,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 22
stycznia 2019 r. wniosku obrońcy obwinionego o wyłączenie sędziów,
na podstawie art. 42 § 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. -
Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2018.23 j.t. z późn. zm.)
postanowił:

**I. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego M. B., sędziego Sądu Najwyższego P. N. oraz
ławnika J. D. od udziału w rozpoznaniu sprawy dyscyplinarnej
o sygn. I DSK 4/18.**

**II. pozostawić bez rozpoznania wnioski o wyłączenie sędziów
Sądu Najwyższego: [...] od rozpoznania wniosku o wyłączenie
sędziów Sądu Najwyższego M. B., P. N. oraz ławnika J. D.
od rozpoznania sprawy o sygn. I DSK 4/18.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 października 2018 roku do Sądu Najwyższego wpłynął
wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w [...] z
dnia 16 października 2018 roku, sygn. [...] o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej
przeciwko R. R. – sędziemu Sądu Rejonowego w K. o czyn polegający na tym,
że:

w dniu 8 czerwca 2016 roku w K., woj. [...] w celu użycia za autentyczny
podrobił dokument w postaci protokołu rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku w

sprawie IX K [...] Sądu Rejonowego w K. w ten sposób, że z akt wyżej wymienionej sprawy usunął kartę 37 i w jej miejsce umieścił kartę, na której zostały dopisane słowa: „Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania dowody 65, 66. ze zbioru A k. 3-6, 22-23, 35, 41-42, 52, 58, 53, 57, 54, 55, 56” i po opatrzeniu tej karty podpisami przewodniczącego i protokolanta tak podrobiony dokument dołączył do akt sprawy, przez co uchybił godności urzędu, tj. o zachowanie określone w art. 107 § 1 u.s.p.

Niniejsza sprawa została zarejestrowana w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego pod sygn. I DSK 4/18, do jej rozpoznania wyznaczono sędziów Sądu Najwyższego M. B., P. N. i ławnika J. D., a pierwsza rozprawa została wyznaczona na dzień 23 stycznia 2019 roku, na godz. 11.00.

W dniu 18 stycznia 2019 roku do Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek prokurator A. A. – obrońcy sędziego R. R. z dnia 14 stycznia 2019 roku o wyłączenie sędziów M. B., P. S. N. i ławnika J. D. od rozpoznania sprawy o sygn. I DSK 4/18, w którym stwierdzono w szczególności, że tego samego dnia, to jest 23 stycznia 2019 roku o godz. 9.00 Sąd Najwyższy w tym samym składzie będzie rozpoznawał sprawę o sygn. I DO 27/18 dotyczącą zażaleń obrońców sędziego R. R. na uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 14 września 2018 roku, sygn. ASDo [...] w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie ww. sędziego do odpowiedzialności karnej, a ponieważ przedmiotem oceny jest ten sam czyn w ujęciu faktycznym i ta sama grupa dowodów, jest nieprawdopodobne, by Sąd Najwyższy po rozpoznaniu pierwszej ze spraw w sposób obiektywny ocenił drugą sprawę. Ponadto obrońca sędziego R. R. zaakcentowała wątpliwości co do bezstronności sędziów M. B. i P. N., wynikające jej zdaniem z trybu powołania ich na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

W tym samym piśmie procesowym obrońca sformułowała także wniosek o wyłączenie trzydziestu pięciu enumeratywnie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego od rozpoznania wniosków o wyłączenie sędziów M. B., P. N. i ławnika J. D. argumentując, że sprawa rozumiana jako rozstrzygnięcie wniosku

o wyłączenie sędziego dotyczy tychże sędziów bezpośrednio, a w każdym razie mają oni interes prawny w określonym rozstrzygnięciu.

Wniosek o wyłączenie sędziów o tożsamej treści został złożony także w sprawie o sygn. I DO 27/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy obwinionego w zakresie dotyczącym wyłączenia sędziów Sądu Najwyższego M. B. i P. N. oraz ławnika J. D. nie zasługuje na uwzględnienie. Mimo pozornej poprawności logicznej rozumowania zaprezentowanego w punktach 1-10 uzasadnienia wniosku jego autorka nie zaprezentowała jakichkolwiek argumentów, które pozwoliłyby w sposób uprawniony twierdzić, że zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności wskazanych sędziów. Postawione przez wnioskodawczynię hipotezy mają charakter teoretyczny, czy też potencjalny nie zaś realny, a to wyklucza uwzględnienie wniosku o wyłączenie sędziego. Okoliczność wywołująca uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego musi mieć charakter rzeczywisty i zobiektywizowany, o czym przesądza użyte przez ustawodawcę słowo „uzasadnione”. W analizowanej części wniosku jego autorka czyni natomiast szereg dowolnych założeń, nie popartych przytoczeniem konkretnych okoliczności faktycznych rzutujących w sposób wymagany przez przepis art. 41 k.p.k. na ocenę bezstronności sędziów.

Odnosząc się szczegółowo do zaprezentowanej we wniosku argumentacji podkreślić należy, że w sprawie chronologicznie pierwszej, rozpoznając zażalenia na uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 14 września 2018 roku, sygn. ASDo [...] w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego R. R. do odpowiedzialności karnej, Sąd Najwyższy będzie orzekał jako sąd odwoławczy, oceniając nie kwestię winy czy niewinności, a kwestię wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia przez sędziego przestępstwa. Zaznaczyć również wyraźnie należy, że postępowanie w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej jest postępowaniem incydentalnym, wpadkowym, umożliwiającym dopiero przekształcenie postępowania karnego w

fazę ad personam. W postępowaniu chronologicznie drugim Sąd Najwyższy, orzekając jako sąd meriti, będzie oceniał kwestię popełnienia lub nie, czynu stanowiącego uchybienie godności urzędu. Należy także stanowczo zaznaczyć, że tożsamość czynu jako zdarzenia historycznego ma charakter wyłącznie częściowy, co wynika z innych ram czasowych w obu przypadkach, a także innego sposobu działania ujętego w opisie czynów. Tym samym zakres rozpoznania i oceny w obu tych postępowaniach będzie różny. Nie można również, z uwagi na zaakcentowane różnice, a priori czynić założenia, że wydając w pierwszej ze spraw konkretne rozstrzygnięcie, sąd straci przymiot bezstronności i nie będzie mógł w pełni obiektywnie dokonać oceny w drugiej ze spraw.

Odnosząc się do argumentów ujętych w punktach 11 i następnych uzasadnienia wniosku podkreślić należy, że stanowią one szereg hipotez, opartych na nieprawdziwych założeniach. Okoliczność, że przez Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej toczą się postępowania, w związku z pytaniami prejudycjalnymi, skierowanymi przez Sąd Najwyższy i Naczelny Sąd Administracyjny, pozostaje bez wpływu na kwestię bezstronności sędziów wyznaczonych do rozpoznania niniejszej sprawy. Podkreślić w związku z tym należy, że aktualnie obowiązujące rozwiązania prawne w zakresie procedury powoływania sędziów, w tym także kształtu Krajowej Rady Sądownictwa nie zostały dotychczas zakwestionowane (poza głosami o charakterze publicystycznym w środkach masowego przekazu) i korzystają z domniemania zgodności z Konstytucją RP. Niemożliwa jest również kontrola samego aktu powołania sędziego przez Prezydenta RP przez organy władzy publicznej. Nieuprawnione jest także stawianie tezy o braku bezstronności sędziów, wynikającego z wcześniejszego podporządkowania organom władzy wykonawczej. Wniosek taki, jako zbyt ogólny, nie poparty szczegółowymi przykładami owego podporządkowania, innego niż wynikające z przepisów ustaw, rzutującego w sposób jednoznaczny na bezstronność sędziów, ma charakter publicystyczny i jawi się jako niedopuszczalny w argumentacji prawniczej.

Z tych względów, zaprezentowana przez obrońcę obwinionego argumentacja, jako nieodpowiadająca przesłankom wskazanym w przepisie art. 41 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pozostałym zakresie, wniosek obrońcy obwinionego o wyłączenie precyzyjnie wskazanych sędziów Izby Dyscyplinarnej, Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, Izby Karnej i Izby Cywilnej Sądu Najwyższego od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego M. B. i P. N. oraz ławnika J. D., pozostawiono bez rozpoznania. Wniosek w tej części dotyczy bowiem innych sędziów, niż wyznaczeni do składu orzekającego w sprawie o sygn. I DSK 4/18. Należy w tym miejscu przypomnieć, że zgodnie z [art. 40 § 1](#) i [art. 41 § 1](#) k.p.k. wyłączenie dotyczy sędziego wyznaczonego do udziału w sprawie, a sprawą w rozumieniu powołanych przepisów jest postępowanie zmierzające do rozstrzygnięcia o przedmiocie postępowania. W badanym przypadku sprawą jest kwestia odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziego za czyn stanowiący uchybienie godności sprawowanego urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 roku, sygn. III KO 34/12, Lex nr 1212385). Podążając tokiem rozumowania wnioskodawcy, za możliwe należałoby uznać domaganie się wyłączenia od rozpoznania sprawy, abstrakcyjnie, niejako na przyszłość, wszystkich sędziów Sądu Najwyższego, co jest wykluczone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 roku, sygn. III KO 99/16, Lex nr 2166385 oraz przedstawioną tam argumentację i orzecznictwo).

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej.